

Hej alla vänner till barnen i Shabalala/Sydafrika

Julfester och glädje.

Vi slaktade en gris, 5 hönor och köpte 4 meter korv, sen åkte vi till Kruger National Park.

Det var våra volontärer, inte bara från barnprojektet utan, från alla Hosanna projekten. Vi var ca 20 volontärer från hemsjukvårdarna, 5 från barnprojektet, två sjuksköterskor från TBC projektet, två grisskötare, ledning samt två vita gubbar i sina bästa år (Brendan O'Mahony och jag själv).

Några av oss mera välbeställda sponsrade med pengar och ställde upp med egna bilar.

Det var en fantastisk dag. Från Hosanna ser vi dagligen alla turister som åker förbi på huvudvägen för att besöka en av världens mest berömda nationalparker som bara ligger några kilometer bort. Men det är få av personalen som själv kan komma dit. Saknar transport eller har inte råd att betala den Conservation fee man måste lösa när man kör in i "parken"

Under Apartheid tiden var det inte tillåtet för svarta att komma in i nationalparkerna. Idag är det långt ifrån alla som har råd fast det är tillåtet.

Vi skulle samlas kl sju på morgonen. Med vanlig afrikansk sorglöshet var det långt ifrån alla som kom i tid och några hade glömt sina ID-böcker hemma, vilket man behöver för att komma in i parken. Stor förvirring men med stor glädje, sång och dans redan på morgonen kom vi så småningom iväg. Mama Sipiwe, som är bossen på stället, var inte nöjd. "Nu när Jörgen är med och Mugabe har fallit i Zimbabwe måste börja komma i tid och börja uppföra oss kultiverat" säger hon upprörd men med en väl dold glimt i ögonvrån.

I min bil finns bla Lerato som vi ser på bilden till höger. Lerato studerar till socialarbetare på kvällar och helger. Hon är en av de få som flera gånger har vistats i parken men är som alltid vetgirig och vill veta allt som jag vet, och helst lite till. Vi ser en hjord elefanter och när jag berättar att de äter ca 200 kg per dag säger hon "vilken tur att Gud inte har gjort mig till en elefant, jag skulle inte ha tid att äta så mycket" När jag fyller på att en elefant dessutom dricker ca 200 liter per dag fortsätter hon "Nu blir det bara värre och värre. Jag skulle inte ha tid att springa till toaletten hela dagen när jag har så mycket att göra" När vi ser en vacker fågel (European Roller) blir hon hänförd av dess vackra färger och utropar. Vi ger Gud en applåd som har lyckats

Senaste nytt från december 2017
Hosanna Community Projects
www.hosannahazyview.com

komponera färgerna så perfekt "Ja, sån är Lerato alltid och så här underhåller hon oss hela vägen upp till Skukuza day visitors camp där vi lastar ut kilovis med kött som vi grillar. Lerato jobbar hårt för ca 1500 kronor per månad – nästan hälften går till transport till och ifrån jobbet, men hon kör på som om inga hinder skulle finnas på denna jord. T-shirten hon bär på bilden ovan är en gåva från Springtime- loppet i Helsingborg. Vi fick en hel packe överblivna tröjor från förra årets lopp. Nu ser vi såväl barn som personal som stolt bär dessa tröjor.

Vi tillbringar hela dagen på campen, umgås, äter, badar i polen, mm. Våldigt viktigt för personalen som dagligen tampas med allvarliga sjukdomar, död och med barn som lever i fattigdom. Att hjälpa alla utsatta människor utan att ha ens i närheten av nödvändiga resurser är frustrerande och tar på krafterna. Att dessutom själv ha svårt att sätta mat på det egna bordet gör inte saken bättre. Om någon behöver en "day out" så är det dessa hjältar som ger allt och oförtrutet jobbar på.

Joseph, volontär från USA, har fått lära sig att äta med fingrarna såsom traditionen är här

Projektledaren, Oliva, håller ett tacktal. Delsie th. översätter till SiZwazi eftersom inte alla är så bra på engelska.

Det blev mycket mat över. Det blev en rejäl "doggy bag" till var och en att ta hem till den egna familjen.

Mama Sipiwe till höger och Mama Eslina (pensionerad sjuksköterska) till vänster. Ja, titeln Mama får man när man kommit upp i åren. Mama plus förnamnet användes alltid i dagligt tal av de yngre. Respekten för äldre är viktig och något man värnar om.

Besök av en optiker

En dag i slutet av november lyckades vi övertala optikern i stan att komma över och testa synen på några av barnen. Hon kom, testade och fann att två barn hade ganska dålig syn. Optikern bjöd på såväl syntest av alla barnen och glasögon till två som nu kommer att klara skolarbetet mycket bättre.

Julfest för barnen

Den 8 december var det julfest för barnen. 51 barn och 20 vårdnadshavare kom. Mat, sång, dans, lekar och en inhyrd hoppborg gjorde dagen till en minnesvärd dag för de som annars inget har. Den toppades med presenter. Varje barn fick en present av tomten. Med stor säkerhet den enda julklapp detta året.

Vi behövde inte ta pengar från det sinande bankkontot utan gåvor i form av pengar eller presenter kom in från givmilda människor.

Hälsningar

Jörgen Runesson

hosannafund@gmail.com